

Lov paa Rigsdagens Bord, om hvilket den tidligere Kirkeminister og Flertallet i dette høje Ting i 1922 og Flertallet i det andet høje Ting mente, at det var uigennemføreligt, fordi det stred imod Menighedernes utvivlsomme Ejendomsret. Nogen direkte Bestridelse af disse Paastande fremkom, saa vidt jeg erindrer, ikke i 1922, heller ikke fra de daværende Oppositionspartier, de nuværende Regeringspartier. Den Forhandling, der fandt Sted i denne høje Sal i Anledning af en Forespørgsel fra det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen til Kirkeministeren, drog ingenlunde de Kendsgjerninger, jeg her har peget paa, og som Menighedsraadene i de sønderjydske Landsdele bygger hele deres Holdning paa, i Tvivl.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen vil give det Udseende af, at paa den ene Side staar Menighedsraadens Sammenslutning, der, siger det ærede Medlem, ikke rekruterer sig af Vælgere, der hører til det ærede Medlems Parti, og paa den anden Side Smaa-kaarsfolk, Husmænd. Det ærede Medlem er ingenlunde berettiget til at gøre en saadan Sondring (*J. P. Nielsen*: Jo!). Nej, det er det ærede Medlem ikke. I adskillige Menighedsraad sidder Repræsentanter for de smaa Jordejere, Husmænd, og der findes Eksempler paa, at disse i Menighedsraadene har modsat sig en tvungen Udstykning efter Loven af 4. Oktober 1919. Man kan efter min Mening ikke stille en saa skarp Sondring op, som det ærede Medlem vil gøre her. Deri forstod jeg ogsaa, at det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne, var ganske enig med mig.

Naar vi fra vor Side indtager den Stilling overfor dette Lovforslag, som vi gør, har det ingenlunde sin Grund i, at vi ikke ligesom det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen og hans Parti erkender, at det ikke mindst af samfundsøkonomiske Hensyn er nyttigt at faa oprettet mindre, selvstændige Hjem. Men som alt fremhævet er der i de sønderjydske Landsdele tilstrækkelig Jord: Der er Domænerne, der er Jord i det aabne Marked, der er virkelig tilstrækkelig Jord til Benyttelse, saa dette kan ikke anføres som tvungende Grund til paa det nuværende Tidspunkt, navnlig naar man fremsætter et Forslag til Lov som det, den højtærede Kirkeminister har fremsat, om et Udvalg til Overvejelse af Forholdet mellem Stat og

Folkekirke, at fremsætte et Forslag som det nærværende. Jeg mener, at de forskellige Foranstaltninger, som med Tilslutning fra alle Partier i dette høje Ting er vedtaget for de sønderjydske Landsdeles Vedkommende, ingenlunde kan siges kun at komme enkelte Klasser af Befolkningen, men hele det sønderjydske Samfund til gode. Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen vil dog vel ikke bestride, at en Ophjælpning som den, der nu er foreslaaet for Tønder Marsks Vedkommende, ikke kun vil komme de besiddende Jordejere derude til gode, men gennem en Øgelse af disse Jorders Værdi i høj Grad vil komme Samfundet til gode.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle) erklærede, at Venstre ikke kunde medvirke til dette Lovforslags Gennemførelse i den Form, hvori det er fremsat. Det vil uden videre efter de Udtalelser, jeg har fremsat, være indlysende, at vort Parti heller ikke kan gøre noget saadant. Vi ser med Sympati paa den Bestræbelse, som giver sig Udtryk i, at der oprettes tilstrækkelig mange levedygtige Smaabrug, og vi har ydet vort Bidrag dertil ved Gennemførelsen af Loven af 1922. Men jeg erkender, at der mod den Maade, hvorpaa denne Lov hidtil har været praktiseret, kan gøres en hel Række Indvendinger gældende. Vi har hørt dem af de to foregaaende Talere, men tillige forekommer det mig efter de Oplysninger, det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle) gav, at det Billede, som hidtil har været fremme, ikke i alle Henseender svarer til Virkeligheden.

Det ærede Medlem ansaa en Lovændring for en bydende Nødvendighed. For os staar det saaledes, at naar man vil holde fast ved de ubestridelige Principper, man anerkendte i 1922, med Hensyn til de sønderjydske Sognemenigheders Ejendomsret, saa kunde man nok opnaa en brugbar Form for den nugældende Lov uden en Lovændring. Det Tilbud, som Menighedsraadens Sammenslutning har stillet den højtærede Minister, og som findes gengivet i den Redegørelse, der er omdelt til dette høje Tings Medlemmer, indeholder jo et positivt Forslag paa den bestaaende Lovgivnings Grund, der er Udtryk for Menighedsraadens Villie til at tilstræbe en loyal Gennemførelse af Loven. Det forekommer mig, at i og for sig maatte dette være tilstrækkeligt; men